

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

XIX. Herzog Leszek von Krakau, Sandomir und Sieradz ertheilt den Unterhanen des Bisthumes Lebus im Opatow'schen und in seinen übrigen Gebieten einen Freibrief von Abgaben und Diensten jeder Art, am ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55508](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55508)

Lubufane et quemcunque de gremio nostre ecclesie ad illam presentauerimus ipse debeat inuestire. Nos Willelmus, dei gratia Lubucensis Episcopus, recognoscimus nos premisso interuisse tractatu eique liberaliter consensisse. Huic itaque litere sigillum nostrum et nostri capituli apponi procurauimus sigillis venerabilis patris ac domini Conradi, Magdeburgensis Archiepiscopi et sui Capituli in euidentis testimonium roborare. Testes ex parte nostra Archiepiscopi sunt Burchardus, curie nostre Camerarius, Guntherus, vice Dominus, Siffridus, Cantor, Ritzerus, Scholasticus, nostre ecclesie Canonici. Item frater Burchardus, lector fratrum predicatorum, et frater Henricus, lector fratrum minorum in Magdeburg. Item Walterus, vir nobilis de Barboi, Gumpertus et Richardus de Alsleue, milites. Ex parte vero Domini Lubucensis Episcopi Dominus Johannes, Decanus, Conradus, Archidiaconus, Arnoldus, Scholasticus, Conradus de Strele, Magister, Johannes de Nendorp, Thomas, Custos, et Lampertus, Canonici Lubucenses. Actum Magdeburg, Anno domini M^o. CC^o. LXX°. sexto, duodecimo Kal. Aprilis.

Nach Gercken's Codex IV, 443. Buchholz IV, 104.

XVIII. Bischof Wilhelm von Lebus mit seinem Kapitel verpflichtet sich, seine Stadt Seelow nicht zum Nachtheil und ohne Consens der Magdeburgischen Kirche zu veräußern, am 15. März 1278.

Nos wilhelmus, dei gracia Lubucensis Episcopus, vna cum (sic) Capitulo tenore presentium protestamur, quod opidum nostrum Selowe non alienabimus a nobis in preiudicium Ecclesie Magdeburgensis ac sine consensu eiusdem. In cuius rei testimonium presentem notulam nostro et capituli nostri sigillis fecimus communiri. Datum Magdeburg, idus Marcii, Anno domini M^o. CC^o. LXXVIII°.

Nach dem Originale des k. Provinzial-Archives zu Magdeburg.

XIX. Herzog Leszek von Krakau, Sandomir und Sieradz ertheilt den Unterthanen des Bisthumes Lebus im Dpatow'schen und in seinen übrigen Gebieten einen Freibrief von Abgaben und Diensten jeder Art, am 12. Mai 1282.

In nomine Domini Amen. Noverint vniuersi presentem literam inspecturi, quod Nos Leszko, Dei gratia Dux Crac., Sand. et Siradie, Venerabilis in Christo Patris Domini Wilhelmi, Episcopi Lubucensis, monicionibus assiduis ac iustis precibus inclinati, hominibus dicte Ecclesie

tam liberis quam ascriptiis in Oppathow et Mamna et villis eisdem locis adjacentibus aut extra dicta loca sitis, tamen ad Ecclesiam Lubucensem pertinentibus, Oppathow cum villis sequentibus, videlicet Czirnicksow, Jurkonitz, Vmare, Jalorans, Lantzus, Bistopitz, Bukonen, Trustules, Crafiaw, cum magno gayo Numenitz, Ruftaw, Sochzin, Crakononitz, Porndze, Nitelitzko cum magna Silva et pratis, Mamna vero cum hiis villis Stritzanitz, Czirsnonoyos, Snackonitz, Zmolawianitz, Grakortzitz et Garbatz, Item in Soltzitz in una Area cum integra sorte, In Defemlironitz in duabus areis et duabus plenis fortibus, In Karnone in una Area cum plena sorte, In Maltzino in duabus areis et duabus fortibus, In Sliptane in una Area et una forte; In Terra Lublinensi, In Bistopitz prope Tarnaw cum suis pertinentiis, In Terra Cracoviensi in Prezebetzam cum agris, gayis, aquis, pratis et aliis pertinentiis, In Frozefer ac Dobrawoda cum Silvis, Pratis, aquis ac alijs utilitatibus univcrsis, In naulo etiam super Nydam, cum utroque littere ac cum taberna ibidem, agris, pratis, aquis ac alijs pertinentiis, Item in Kunitz cum districtu suo, mellificiis et magna Silva, que habet Limites suos cum Glinik, Brenstkw, Zagortzitz, Wirdzano, Czudza, Dobrzegow, Tilkonitz, Kofegow, Klytze, Item in Kroffen versus Rufiam cum omnibus suis pertinentiis, talem gratiam duximus faciendam, quod ex nunc damus et donamus predicto Episcopo atque suis successoribus ac Ecclesie sue Lubucensi ob spem et gratiam divine Renumeracionis in omnibus bonis ac prediis suis, ubicunque in nostro Dominio sitis, plenam et largam in perpetuum libertatem, In Oppathow vero Thelonium vel Theolonia, que nunc sunt aut esse poterunt in futurum, Jus Targove et Jus Judicii aut quodcunque Jus habemus aut habere possemus in Oppathow vel in omnibus bonis Ecclesie Lubucensis, Episcopo et Ecclesie predictae omnia et singula liberaliter condonamus, adycientes, quod Episcopus Lubucensis, qui pro tempore fuerit, poterit in Oppathow aut ubicunque in Bonis sue Ecclesie in nostris Dominiis sitis Castra, Civitates plantare, erigere et firmare et Jure Theutonico omnia bona sua locare licite et informare. Absolvimus etiam omnes Incolas dictorum Bonorum et ipsa Bona ab omnibus angariis et parangariis, de Poradne et quibuscunque exactionibus et ab omnibus serviciis, quibus nostre Curie nostroque Dominio alitrici tenebantur, quibuscunque nominibus et vocabulis censentur vel nuncupantur, videlicet A naraz, a vanor, A perfenod, A strofa, a stau, a Sobol, a castore ac a Solucione mellis, quod dicitur Czassa vulgariter, Latine vero cibus, a Bove, a vacca, ab opele. Preterea homines sepédicte Ecclesie Lubucensis nec ad castra nostra citabuntur, nec ad expeditiones vel castrorum, Civitatum aut Pontium edificationes per Nos vel per Nostros ire compellentur, sed pro gentilium insultu ad terre nostre defensionem ire modis omnibus tenebuntur. Ceterum Falconarii nostri, Braxatores, piscatores, venatores, pistores, Castrorum captores, equi nostri et ipsorum custodes et alii officiales nostri, quocunque nomine et officio censeantur in dicte Ecclesie Bonis atque villis pro nobis nullam facient stationem, in transitu liquidem nostro per milites vel officiales nostros, nec fenum, nec pabulum neque vacce, neque solutiones alie aut aliqua necessaria per violentiam requirentur nec solventur: Insuper nullum conductum servilem facient Homines Episcopi et Ecclesie memorate in nostris Dominiis constituti. Item homines sepe dicte Ecclesie Lubucensis nec nostro, nec alicujus Palentini, Castellani, nec alicujus Baronum nostrorum judiciis altare tenebuntur, preterquam solius Domini Episcopi memorati in omni causa vel eius cuicunque idem Episcopus sua duxerit judicia comittenda, nec solvent penam capitis quotienscunque aliquis in terminis sepe dictorum Bonorum quacunque morte inventus fuerit mortuus vel occisus. Idem vero Episcopus sui que successores per se et per suos habebunt omnimodam potestatem in dictis Bonis venandi feras quascunque, necnon oportunis

temporibus largam licentiam in Bonis nostris et Silvis; Item Episcopus Lubucensis, qui pro tempore fuerit et ipsa Ecclesia Lubucensis gaudebunt et gaudere debent in omnibus bonis suis et prediis pleno Dominio, Silvis, Lignis, Nemoribus, Venationibus, Aquis, Paludibus, Piscationibus, Pratis, Pascuis ac aliis utilitatibus univcrsis, Decimarum perceptione, privilegio et omnimoda libertate, quibus alii Episcopi Provincie Polonie in Bonis eorum et Prediis gaudent et fruuntur. Libertatem Itaque et Donationes prescriptas non solum in Territoriis sepe dictis, sed in omnibus Bonis atque villis Lubucensis Ecclesie in Cracoviensi et Sand. Terris ac aliis quibuscunque Dominiis nostris constitutis, Eidem damus Ecclesie in perpetuum duraturas et autoritate presentium confirmamus. In cuius rei testimonium presentes literas fieri iussimus nostri appensione Sigilli munitas. Acta sunt hec anno Domini M^o. CC^o. LXXXII°. Indictione decima, presentibus hiis venerabili Patre Domino Paulo, Episcopo Cracoviensi, Comite Warfio, Castellano Cracoviensi, Comite Segora, Palatino Cracoviensi, Domino Nicolao, Archidiacono Cracoviensi, Domino Procopio, Cancellario nostro, Comite Sullone, Castellano Wyflicienfi, Comite Petro, Castellano de Malegoff, Comite Martino de Breyft et aliis multis. Datum Cracouie, III Idus May.

Aus einem Transsumte in der Bestätigung vom Jahre 1305, Nr. XXV.

XX. Die Markgrafen Otto und Otto der Jüngere bestätigen der Stadt Fürstenwalde ihre Grenzen, am 16. April 1285,

vom Bischof Wenzlaw von Lebus transsumirt am 11. Oktober 1377.

Nos Wenceslaus, Dei gratia Episcopus Lubucensis, ad univcrorum notitiam cupimus pervenire, quod fideles nostri Heinricus Kaufmann et Petrus Belkow, Cives in Fürstenwalde, ad nostram venientes presentiam nomine totius Universitatis ibidem in Fürstenwalde, nobis unum Privilegium vetustate consumendum, legibile tamen, exhibuerunt, petentes, antequam dictum Privilegium in totum vetustate consumeretur, quatenus dictum Privilegium transfumi et transumptum nostro sigillo roborari dignaremur. Dictum vero Privilegium duobus sigillis de cere communi fuit sigillatum. Et in medio sigilli una Imago virom armatum representans apparebat, tenens in sinistra manu unum clypeum, in quo Aquila expassis alis intuentibus apparebat, in dextra vero manu unum vexillum tenebat, in quo similiter Aquila expassis alis apparebat: litere vero dicto sigillo circumferentiales legebantur: S. Ottonis, dei gratia Marchionis Brandenburgensis, In secundi vero sigilli medio similiter imago virum armatum representans apparebat, tenens in sinistra manu Clypeum, in quo Aquila expassis alis apparebat, in dextra manu tenens vexillum in quo similiter Aquila expassis alis apparebat, et litere circumferentiales in dicto sigillo legebantur: S. Ottonis junioris, Dei gratia Marchionis Brandenburgensis. Tenor vero dicti privilegii sequitur in hec verba propria: In nomine Domini Amen. Cum in humanis dispositionibus nihil ad summe soliditatis culmen pervenire valeat, sed semper de hominum gestis quamvis rationabilibus, tanquam de navi, que sub serenitatis tempore fluctuum periculis est exposita, calumniarum tempestates timeri oporteat, necesse est ea, que ex Principum ordinatione pio processerunt circa suorum commoda subditorum, ne vetustate temporis oblivionis nebulis obsuscantur, re-